

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 52

от заседание, състояло се на 14.11.2005 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: доц. д-р Лилия Райчева, доц. д-р Маргарита Пешева, Мария Стефанова, проф. Марко Семов, д-р Райна Николова, Райчо Райков, Стефан Димитров, Тома Иванов, Юлиана Тончева.

ОТСЪСТВАЛИ: няма.

ДНЕВЕН РЕД:

1. Докладна записка от отдел “Лицензиране и регистриране”.
2. Докладни записки от отдел “Правен” относно установени административни нарушения.
3. Проект на отговор от отдел “Правен” на запитване от Комисия за радио и телевизия, Молдова.
4. Отчет за дейността на направление “мониторинг” за м. октомври 2005 г.
5. Предложения от доц. д-р Лилия Райчева и доц. Маргарита Пешева за редакция на приетото становище относно понятието “добри нрави” по повод прилагането на чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ с оглед закрилата на малолетните и непълнолетните.
6. Информация за Бюлетин № 8-9/2005 г. на СЕМ.

Начало на заседанието 11,00 часа, водено от Райчо Райков, Председател на СЕМ, протоколист - Михаела Йоргова.

Райчо Райков откри заседанието и предложи за обсъждане дневния ред.

Райна Николова предложи Съветът да обсъди писмо от МК с предложен проект на Меморандум за сътрудничество относно закрилата на авторското право и сродните му права, целта на който е да се подобри координацията между страните по него – МК, СЕМ и КРС. Включила е и предложение за конкурс, което да се обсъди в т. “разни”.

Маргарита Пешева предложи СЕМ да реши дали на следващото заседание Съветът да приеме процедурата по ротацията.

Преди СЕМ да приеме дневния ред, **Юлиана Тончева** се обърна към Съвета със заявление за оставка. (Заявление от Юлиана Тончева с вх. № 013-1146/14.11.2005 г. е приложено към Протокол № 52). Категорично заяви, че това нейно решение няма политически характер; не е продиктувано от политически мотиви и не е в отговор на призивите към СЕМ за оставки. Г-жа Тончева би искала СЕМ да реши в коя точка от дневния ред да се разгледа оставката ѝ. Ако все пак СЕМ реши на първо място да разгледа този въпрос, би искала да каже, че окончателното ѝ решение се е оформило по време на заседанието на Парламентарната комисия (в четвъртък – 10.11.2005 г.). Не знае дали колегите са забелязали, че тя е напуснала това заседание – имала е намерение да реагира, но в определен момент е взела решение, че не е необходимо. Известно е на Председателя, че тя е имала колебание дали въобще да отиде на тази среща и е отишла от уважение към институцията – към правото на Парламента да получава и да иска информация, но начинът, по който се е развила т. “втора” от заседанието, след като я е открил Председателят на медийната комисия (от това, което е видяла, всъщност единствен той е започнал малко по-принципен разговор, докато всички останали са я разочаровали дълбоко). Дала си е сметка, че по-голямата част от хората, които са

говорили, вероятно твърде слабо познават медийния закон, а и тонът, с който са разговаряли с членовете на СЕМ, ѝ се струва недопустим.

Райчо Райков изрази мнение, че всеки има правото, волята и свободата да подаде оставка. Юлиана прави това днес, като посочва много сериозни мотиви. Райчо Райков е длъжен да направи следното уточнение: ако Съветът реши и приеме тази оставка, поради неизтичане на мандата, Президентът трябва да назначи нов човек за една седмица. Този нов човек поставя Съвета в много сложната ситуация да довършва мандат от една седмица и да участва в ротация. Обръщайки се към Юлиана Тончева, отбеляза, че при положение, че 4 години тя е работила в СЕМ, накрая би създала един изключителен прецедент, който може да вкара Съвета в много сериозна криза, от която едва ли ще излезе. Това, което би нарекъл предизвикана криза и недоверие в регулаторния орган, вследствие на едно недобре артикулирано становище, при това в един единствен негов пункт.

Юлиана Тончева възрази – не становището е повод за подаването на оставката, но моли СЕМ да гласува дневния ред на заседанието.

Райчо Райков направи предложение първо СЕМ да гласува дали на това заседание да разгледа внесената оставка.

Лилия Райчева, колкото и да е смутена от заявлението на Юлиана Тончева, смята, че не е редно да не бъде разгледано на това заседание това нейно заявление, или поне – Съветът да не поговори; излиза, че тя е написала нещо, което предполага, че дълбоко я вълнува, за да вземе това решение, а Съветът да реши изобщо да не се занимава с тези нейни размисли. Друг е въпросът дали на това заседание следва да бъде взето решение по този въпрос, но при всички случаи предлага СЕМ да върви по дневния си ред, а този въпрос да разгледа заедно с процедурата, като последна точка – когато СЕМ проведе разговор по самата ротация и по депозираното волеизявление на Юлиана Тончева.

Маргарита Пешева отбеляза, че тъй като това се случва за първи път в регулаторната практика на СЕМ, случаят е от изключителна важност, ако този въпрос бъде разгледан накрая заедно с процедурата по ротация, Съветът би negliжирал едно дълбоко мотивирано решение на един уважаван член, с когото Съветът е работил в продължение на 4 години. От тази гледна точка, въпросът би следвало да се разгледа като първа точка от дневния ред.

Юлиана Тончева благодари на колегите си за начина, по който те подхождат, но иска още един път да помоли и настоява нейното заявление СЕМ да разгледа днес. За да бъде докрай коректна, би искала да каже, че тя не просто много задълбочено и аналитично се е опитала да подходи към своето лично минало, настояще, работата на СЕМ, органа като такъв, но не иска Съветът да приеме заявлението ѝ като някакъв опит да дестабилизира органа като такъв. Напротив, решението ѝ, освен, че е окончателно (и мисли, че никой насила не би могъл да накара някого да прави нещо или да работи някъде), в същото време е убедена, че прави това, защото вижда това свое действие като единственият начин да обърне внимание на нещо, което Парламентът е направил и продължава да прави като поведение в Медийната комисия спрямо СЕМ. Надява се, че по този начин “това ще бъде една лампичка, която да светне и да даде шанс на бъдещето на регулатора да навакса тази крачка назад”, която (по нейно мнение) е направена в последните два месеца. Не може да не си признае, че ще има упреци и опити за манипулации и за тълкуване на нейното заявление по начин, който тя не е имала предвид, когато го е написала. В същото време, точно в името на коректността, би искала да каже, че около час и половина след подаването на оставката ѝ, тя ще стане достояние на публичното пространство. До този момент не е казала на никого; надява се, че всички ще я извинят за това, но наистина е взела едно трудно решение и е убедена в неговата правота.

Марко Семов отчитайки факта, че Съветът вече е започнал да обсъжда оставката, отбелязва, че напълно разбира действието на Юлиана Тончева - той самият не е твърде далече от подобно решение и това е заявявал неведнъж, но в момента предстоят промени в състава на СЕМ и иска да попита дали не би могла да издържи още една седмица, че да ѝ повярват, че е толкова много обидена и въпреки това изчаква седмица, за да мине ротацията. Иначе, излиза, че е търпяла в продължение на 4 години, но сега не иска да издържи още една седмица, за да не се създава една действително деликатна ситуация – поставят се на изпитание хора, които трябва да номинират този, който ще я замести – също изпада в неловко положение, т.е. става въпрос наистина за 7 или 8 дни. Нищо няма да се промени в този период; дори проф. Семов предлага СЕМ да не провежда заседания в този период.

Юлиана Тончева увери проф. Семов, че е мислила по всички тези аргументи. Мисли си, че една седмица по-рано именно ѝ дава шанса да обърне внимание на онова, което е прието миналата седмица – това е първото редовно заседание след поправките на ЗРТ, две от които е убедена, че са безпринципни (изключва поправката на чл. 102, по която е работено така, както тя си представя, че трябва да се работи), а третата, която съвсем “в движение е вкарана” (за отпадането на петгодишния стаж) ѝ се струва нещо, което ще нанесе много сериозен удар точно върху авторитета на СЕМ. Последната поправка, свързана с авторските права, (дори през нощта е влязла в сайта на НС) – липсват текстовете по нея, но онова, което си спомня от оказалите се най-големи експерти в медийната област (Весела Драганова и Яни Янев), като аргументи за внасянето на поправките и при изчитането им, дори и поправката за авторските права ѝ се струва, че едва ли би сработила, ако не бъдат направени някакви допълнителни промени в ЗРТ. Ако изчака ротацията, от една страна – просто така ще се случи. Мислила е по този въпрос, но смята, че ефектът сега – с основната цел, която има предвид, ще бъде по-голям и той ще помогне на бъдещия регулатор. В същото време (чела е обстойно ЗРТ) срокът, който се дава за назначаване на нов член, вкл. и при оставка, е едномесечен. В този едномесечен срок влиза и датата на ротацията. Дори нещо повече, смята, че с оставката си сега, по някакъв начин дори облекчава ротацията.

Райчо Райков отбелязва, че оставка не се коментира, а се гласува; Юлиана е изложила своите мотиви, а друг е въпросът дали СЕМ е съгласен. Той дълбоко уважава, когато в един труден момент всеки един човек застане и противно на изказвания, че съветниците са се вкопчили в местата си, подава оставката си, без да се съобразява с ротацията – това е протест против начина, по който се отнася Комисията към регулаторния орган. На заседанието на Медийната комисия той е заявил, че Съветът няма да приема указания, дори от Медийната комисия; казал е, че СЕМ е независим орган, не би допуснал така изобщо да се разговаря със СЕМ. Райчо Райков изложи многобройните атаки срещу Съвета. На първо място (без да персонифицира нещата) определен кръг много иска (и това ясно е заявено) да няма регулаторен орган – изказано е, че медиите ще се саморегулират и много силно залагат на авторегулацията и на гражданската квота. Самият автор на идеята за гражданската квота си е позволил да разкритикува Президента. Райчо Райков вижда, че Съветът се намира в една много тежка ситуация и би помолил Юлиана Тончева “да стисне зъби още една седмица”. Ако тя не желае да бъде повече член на СЕМ, този въпрос би могъл да се реши при самата ротация. **Предлага СЕМ да гласува дали ще дискутира по една единствена основна точка от дневен ред на това заседание – относно постъпилото заявление от Юлиана Тончева, след което да разгледа неотложни въпроси в т. “разни”.**

СЕМ гласува това предложение с девет гласа “за”.

В началото на дебата **Райчо Райков** припомни изключително тежката история от 2001 г., когато заради лустрационния текст в ЗРТ Съветът е бил принуден да отстрани с

гласуване един изключително опитен човек в лицето на Веселин Стойков (който между впрочем е имал “нешастието някога да работи в интерес на България – за техническото разузнаване”, който е и автор на световнопризнати патенти). Сега за първи път СЕМ е изправен пред подобна тежка ситуация да решава за един от Съвета дали да излезе – при това без това да става чрез ротация или чрез жребий. Смята, че без значение дали СЕМ ще приеме или няма да приеме оставката на Юлиана Тончева, Съветът ще промени поведението на Законодателя.

Марко Семов би искал да чуе и за другите неща, които Юлиана Тончева е казала, че ще сподели със Съвета. Би искал да ги чуе преди Съветът да продължи по-нататък.

Юлиана Тончева е имала намерение (за да не става многословна) да прочете своето заявление, което много сериозно е обмисляла, след което да отговори на въпроси, свързани с нейните аргументи и мотивация. В същото време, би искала да повтори, че нейното решение е окончателно. Премисляйки (и “премятайки”) закона, смята, без да е юрист, че, ако не облекчи дори процеса на ротация (вероятно някои биха си спомнили, че и при предишната ротация са правени разсъждения в тази посока), то във всички случаи няма да попречи и е сигурна, че Съветът ще намери най-подходящият начин за това. Уважава всеки един от съветниците. Неслучайно последните думи в нейното заявление са “Никой не е свършен” – това е съзнанието и за нейната собствена персона. Убедена е, че онова, което е постигнато с оценката, че медийният сектор е в зелената зона (преди месец и половина), е и резултат от огромните усилия на Съвета. Твърдо има усещането, че оттам насетне са се случили някои неща, които тя преценява за “крачка назад”. Дава си сметка, че това са усилия и енергия, които тя откровено е влагала в идеята, за която СЕМ работи и, че в един момент някой може да й каже (както това се е случило при предишни случаи, когато е мислила за подаване на оставка – колеги най-вече от БНТ са я убеждавали, че е лесно да се оттегли и да остави горещите картофи да ги вади друг, но трудното е да остане и да се бори, като тогава са я убедили) . Сега обаче смята, че трябва да намери начин да каже на членовете на Комисията по общество и медии, че така не се прави; че, ако те уважават себе си, трябва да уважават институциите в държавата и трябва да се научат да се държат интелигентно. Например поправката в ЗРТ за отпадането на трудовия стаж – като изискване за член на СЕМ, не е успяла да привлече вниманието на нито една медия и на никой от т.нар. НГО-сектор, който пледира за демократични права и свободи, за свобода на словото, за професионални, морални, и т.н. стандарти. Това е известно на СЕМ, но не е известно на обществеността, а и на депутатите. Няма желание никого да напада. Заклела се е, че освен г-жа Весела Драганова и г-н Яни Янев, други имена няма да споменава. Аргументите на Юлиана Тончева не са личностни – смята, че са изключително принципни и нямат нищо общо с “някакви политически процеси, внушения и т.н”; нито е в отговор на призивите за оставки. Онези, които са гледали нейната изява при Коритаров, вероятно са обърнали внимание на нейния финал, когато е казала: “Слушам, г-н Коритаров!”. Няма представа как е изглеждала, но е била изключително спокойна и ни най-малко не съжالياва за това, че е участвала в тази телевизия. Що се отнася до конкретното Становище на СЕМ, то само ѝ е насложило разочарованието от реакциите и на медии и на политици, защото, ако вечерта – бързайки да хванат новината и да създадат сензация, някои вестници са си измислили какво е решил СЕМ, без да видят текста, то на следващия ден – когато съветниците са започнали да отговарят на въпроси и становището на СЕМ се е появило, замисълът на СЕМ е бил “очевиден”. Въпреки всичко, два или три дни по-късно коментарите “СЕМ забрани новините” са продължавали. Това нежелание да се приеме истината и в същото време – влагането на грандиозни усилия в дискредитирането на институцията СЕМ - това е страшно опасно. За каква Европа се говори, ако не се уважават институциите, пита г-жа

Тончева? Ако СЕМ мълчи и не предприема “резки движения”, шансът някой да обърне внимание на това, остава много по-малък и в това е убедена. Готова е за всякакви нападки срещу нея. Тя лично е убедена, че по този начин се опитва да направи последното, което вижда като възможност за себе си, за да може да създаде някакви по-нормални условия за бъдещата работа на СЕМ.

Лилия Райчева не може да се опитва да влияе на Юлиана Тончева. За да напише това заявление, предполага, че се е борила с емоциите. За тези четири години, давайки си сметка какво е направил Съветът, смята, че Юлиана Тончева е направила доста, за да може СЕМ да върви напред. Това би следвало да бъде оценено. Оттук нататък, доц. Райчева е смутена именно за Съвета. По начина обаче, по който е дадено това заявление, ѝ се струва, че вместо идеята на Юлиана (която заслужава адмирации), като че ли не дава голяма яснота за мотивите на Юлиана Тончева и като че ли има недоизказани неща (като пример посочи предпоследния абзац от заявлението) – например доц. Райчева съзира вътре и упреци към Съвета. Опасява се, че този акт (с който вероятно на Юлиана ѝ се иска да изпише вежди вместо да извади очи), може да бъде криворазбран и коментиран – както и Становището на СЕМ, за което от обществеността е убегнало основното и е променена тезата. Само депозирането на това заявление не смята, че би изпълнило ролята, която вероятно би искала Юлиана Тончева. Според доц. Райчева нещата трябва да се огледат чисто комуникационно. Това предполага веднага пресконференция и ясно артикулиране на причините и трябва да е много ясно посланието, което ще бъде пратено до обществеността, респ. до медиите. На второ място – поставя въпроса за онова което следва оттук нататък. Лилия Райчева не би могла да препоръчва на Юлиана Тончева някаква политика на действие, но всеки един от съветниците е свободен да прецени какво да прави със себе си. В този смисъл, доц. Райчева намира за по-разумно и за самата Юлиана, и за Съвета, а и, за да има един отклик в посока, която би се искало на всеки един от Съвета, това да стане по време на ротацията. Смята, че тогава следва Юлиана да заяви, че не би желала да участва в тази ротация, като изложи причините. Предварително и по начина, по който е написано, заявлението съдържа много недвусмислици и не е ясно доколко ще изиграе тази положителна роля, която Юлиана иска направи (саможертвата ѝ в името да се случи нещо по-добро). Дори смята, че и за самата Юлиана в чисто човешки план ще бъде по-неприятно да се разтълкува нейното действие не в желаната от нея посока. Дори и да не се интересува от това, в крайна сметка Юлиана къса част от себе си в името на нещо по-добро. Затова доц. Райчева си мисли, че по този начин артикулирано, без ясни послания, ще има по-скоро по-негативен отзвук, отколкото би искала Юлиана. Личното мнение на доц. Райчева е това действие да се случи по време на самата ротация.

Юлиана Тончева много е обмисляла това свое действие и е подготвена за всичко, което може да се излее върху нея. Решена е, че тя лично няма да отиде в нито една медия, но в същото време е решена да отговаря на всякакви въпроси, вкл. и журналистически, за да се опита да разясни онова, което е останало неясно. В същото време е убедена, че за постигането на нейната цел, много зависи и от реакцията на Съвета; в това е убедена. Опасявала се е, че Съветът първи ще я разбере погрешно. Затова си мисли, че се подготвила за всякакви упреци.

Райна Николова никого не може да съди за неговите решения. Всеки взема решенията сам за себе си и, когато ги взема, казва окончателно думата си. Юлиана Тончева подава оставка и именно за това СЕМ е независим орган (добре, че поне това не е премахнато от закона), за да я подаде пред СЕМ. Това, което дотук е разбрала д-р Николова, е, че все пак СЕМ трябва да покаже институционалното си поведение. Райна Николова приема това заявление за оставка като казус. Не смята, че СЕМ трябва да разисква подаденото заявление за оставка дълго – още повече, че Юлиана Тончева е обяснила

всичко и заявлението не се състои от едно изречение. За д-р Николова възниква казус и, както е отбелязал Райчо Райков, възниква в сложен за СЕМ момент. Съветът трябва да покаже институционалното си поведение, за да не бъде разтълкувана позицията и акта на Юлиана Тончева погрешно. Смята, че в момента не би следвало да се разсъждава емоционално (това вече Юлиана Тончева е направила и от името на всички), а трябва да се разсъждава трезво. От това, което е разбрала, Юлиана Тончева иска да обърне вниманието върху проблема, че не може да не се зачита мнението на СЕМ при въпроси, които са включени в законодателството от Парламента. Тя е постигнала първата си цел – да обърне вниманието на всички, че има нещо, което трябва да се има предвид друг път (ако иска да бъде променено поведението им). За да бъде постигнато това, означава, че в рамките на предстоящата ротация Юлиана ще бъде в ситуация на оставка и според д-р Николова, тя би следвало да участва в тази ротация и, ако изтегли “късата клечка”, нейният мандат ще бъде прекратен на основание именно извършената ротация по жребий. Ако тя не изтегли “късата клечка”, това означава, че целият състав от президентската квота, който ще участва в ротацията, след това би следвало да бъде заменен. Това на практика означава, че ако Тома Иванов и Стефан Димитров изтеглят “късата клечка”, а тя си е подала оставка, СЕМ ще трябва да гласува нейната оставка. Съветът трябва да помисли дали да постъпи по този вариант, или ще създаде затруднение на президентската институция, защото не е напълно убедена, че която и да е институция не би била изненадана от подобен казус, който възниква вече в рамките на неговите правомощия.

Юлиана Тончева заяви, че нейното решение е окончателно.

Тома Иванов напълно подкрепя този акт на протест на Юлиана. Той самият не е бил далеч от подобна мисъл също, но, не е постъпил по същия начин по една единствена проста причина, защото се е колебаел кое е по-доброто за органа – дали да напусне демонстративно, или, ако остане – да бъде “трън в петата”. Не е свикнал да се предава без бой. Тома Иванов (не обвинява никого от присъстващите) съзира опит от страна на управляващите да се опитат да наложат един орган, който да бъде политически “послушен”. Такъв опит се вижда, като дали той ще бъде реализиран и дали колегите, които останат в него, и които ще бъдат назначени в него, ще се съгласят да изпълняват политически поръчки, е отделен въпрос, но подобен опит се наблюдава. Разсъждавайки в тази посока, ако СЕМ приеме сега оставката, и независимо дали той и Стефан Димитров си подадат оставките (и двамата са обречени да изтеглят “късите клечки”), смята, че ще бъде създаден голям комфорт на тези, които правят този опит.

Стефан Димитров изложи разсъждения по няколко линии. Смята, че Юлиана Тончева прави някакъв жест, който удовлетворява нейната вътрешна необходимост да го направи. В това вижда и морал и рицарство, но не одобрява това, че с хора, които тя дава за пример, че имат лошо отношение към СЕМ, не бива да се подхожда рицарски, защото те няма да разберат жеста. Единият вариант е Юлиана “да се запали на площада; ако се запали наред площада”, има вероятност да обърнат внимание на този акт. Ако сега подаде оставка, няма да обърнат внимание на този акт. (Медиите обръщат внимание, когато нещо страшно се случва, но ако се случи нещо добро – те не го забелязват). Ако остане до ротацията и участва с него и с Тома Иванов в ротацията, тогава целият този ход (да се стреснат и да погледнат по друг начин на СЕМ), няма смисъл. Стефан Димитров вижда два хода: единият – полезният ход за нея и за нейно вътрешно спокойствие, е наистина сега Съветът да приеме оставката, но лошо стечение на обстоятелствата е, че предстои ротацията. Лично той с такива “дебелокожи хора не действа така” (подавал си е три пъти оставката – като директор в “Канал 1”, като ген.дир на НТВ, като ген.дир. на БНТ). За себе си е бил доволен, макар това да не е имало никакъв ефект и трите пъти. Тези, към които е насочен този акт, няма да го

разберат. Когато той е правил тези актове, не е имало сила, която да го разубеди. Лично неговият съвет към Юлиана Тончева е да изчака, макар че , не може да не гласува тази оставка, когато е подадена. Не намира логика той да бъде против оставката.

Марко Семов се опитва да види каква ще бъде реакцията, ако Юлиана Тончева излезе от Съвета. Уверява я, че са възможни две реакции, като вероятно и двете ще бъдат факт. Едната ще бъде против нея и ще гласи: “Сети се да си подаде оставката една седмица преди да изтегли “късата пръчка”, или :”Обещали са й нещо и тя бърза да се дистанцира от СЕМ”. Това ще са двете реакции срещу нея. Втората половина ще бъде със 100% :”СЕМ се саморазпада”, “СЕМ призна нищожеството си”, т.е. това вече ще бъде нова атака срещу СЕМ. Състоянието на СЕМ е доста сложен и дискуссионен въпрос и самият той има някои дълбоки несъгласия с това, което прави и което не прави Съветът. Той си задава през час въпроса, с който Юлиана Тончева започва своето заявление: “Невъзможността да променя...”. Проф. Семов също съзнава, че вече не може да промени много неща и си задава въпроси от естеството, което тя засяга. Не му се иска обаче да се размине оставката на Юлиана Тончева просто така, както ще се размине – в ругатни, ако това стане днес. Ако е склонна да атакува унижителното поведение на Комисията към СЕМ, той би застанал до нея и, ако е забелязала – той нито един път не е влязъл в тази комисия, за да позволи на когото и да било от нея, да му държи някакъв назидателен, нравоучителен, поучителен тон. Ако влезе и чуе подобен начин на отношение към него или СЕМ, вероятно ще реагира по същия начин, по който е реагирала Юлиана Тончева. Затова мнението на проф. Семов е да излезе от позициите на състоянието, в което се намира Съветът. Проф. Семов отправя молба СЕМ да не предрешава днес този въпрос, защото предрешаването му няма да има добри последици за никого; няма да има никакъв ефект, освен вероятните нападки - “СЕМ се опитват да се правят интересни в края на мандата си”. Това, според проф. Семов, е една реакция, от която Съветът няма нужда – достатъчно други проблеми има СЕМ и дори новият състав на СЕМ, какъвто и да е той, май с това трябва да започне – с решените и с нерешените проблеми в работата на СЕМ. Дори и с някои протести, за начина, по който Съветът е третиран; за начина, по който и Парламентът гледа на него, и – за голямо съжаление, колегите от медиите, които с право или без право, ненавиждат този орган. И на него това е много неприятно и това е много болезнено, когато вижда тази неприязън, за която може Съветът да има и вина, но самата същност на този орган, очевидно, е такава. Тя е сблъсък между едни интереси и други интереси. Това е колегиалната и човешката позиция на проф. Семов – да не позволяват водопадите и ругатните да се изливат преждевременно. Убеден е, че и срещу нея ще има ненужни реакции (вече е говорил за тях), а и срещу СЕМ. Благодарни на Юлиана Тончева, че го е изслушала и обръща внимание, че като че ли надделява позицията, че не е сега моментът за тази оставка.

Юлиана Тончева е убедена, че всеки носи отговорност за своите собствени решения и съответните последици от това. Разликата между нея и проф. Семов е, че тя е 4 години в СЕМ. Това не е първият случай, когато е сядала да пише оставка. Юлиана Тончева не иска съдбата да решава какво ще става с нея, в лицето на жребия. Надява се, че може да направи нещо, за което вече е споменала. Винаги в своя живот се е старала да стои настрана от политиката – до такава степен, че “когато й е паднало като гръм от ясно небе назначаването в СЕМ”, тогавашният Президент, когато я е извикал и първият въпрос, който й е задал, е бил дали не е “прекалено червена”. Тогава тя му е казала, че може да възприеме този въпрос единствено като комплимент – от гледна точка на позицията и поведението на един журналист, е можела само така да го възприеме. Когато “сините” са идвали на власт, са я смятали за “червена”, а, когато “червените” са идвали на власт, са я смятали за “синя”. Нейното име е “висяло над входа на

Телевизията сред имена на хора, обвинени, че са ченгета”. Това не е променило нейната гражданска позиция и нейното отношение към ангажиментите и поведението, което да следва в живота си.

Мария Стефанова би искала да каже на Юлиана да остане, обаче знае, че тя е изключителен професионален боец на медийното поле. Прочитайки внимателно заявлението за оставка, е намерила повече упреци към СЕМ – това, което са съветниците, и в същото време не може да не се съгласи с написаното. Поздравява Юлиана за тази постъпка и смята, че тя лично е длъжна да я подкрепи в това и приканва останалите да си помислят какво са направили досега и дали тези упреци, които много деликатно са написани, не се отнасят до всеки един поотделно от съветниците. Мисли си също така, че с тази оставка (която е убедена, че СЕМ трябва да приеме), ще накара някои политици да се замислят какво точно да направят. Сигурно ще настъпят процедурни неразбории по протичането на ротацията (всъщност дискусиата вече е започнала), но това не е съществено. По-важното е, че Мария Стефанова е свидетел, че в последните 4 години тя, Юлиана и още няколко човека, които би могла да изброи, са се борили за това, да бъде уважавана институционалността. Няколко пъти са водени разговори на тази маса – по време на заседания, как никой не обича СЕМ, “защото СЕМ си е СЕМ”. В същото време обаче, онзи ден на заседанието в Комисията Любен Дилов- син, е казал нещо, което силно я е впечатлило. Попитал е защо колегите от СЕМ, след като всички ги упрекват в нещо, не са помислили, че вината може и да е на СЕМ. Казал е, че той, като човек с говорен дефект, много добре разбира това, защото, когато не са го разбирали, е знаел, че проблемът е в него, тъй като не говори ясно. Мария Стефанова си мисли, че СЕМ не говори ясно – вярно е, че през тези 4 години Съветът се е учил как трябва да подхожда към медиите; как трябва да се отнася към членовете на Медийната комисия; как трябва да отговаря на техните не винаги добре преценени ходове. Политиците в Медийната комисия са се сменили, но те подхождат по същия начин – неуважително към СЕМ. Мария Стефанова смята, че трябва да се сложи край на тази порочна практика. Ще отиде и по-далече – ще каже, че промените, които са направени последно в ЗРТ, лично нея я ядосват; тя не е съгласна с това (изключва промяната на чл. 102, изработвана на тази маса), но за всички останали, дори смята, че някои нейни колеги са участвали в процеса на изработване и на приемане на тази поправка. Още един път иска да заяви, че ще подкрепи Юлиана и смята, че СЕМ няма право да откаже или да проточи приемането на оставката.

Според **Тома Иванов** винаги, когато Съветът е избързвал с решения, е допускал грешка.

Юлиана Тончева, обръщайки се към Мария Стефанова, отбеляза, че вероятно е склонна да приема с най-голяма емоция онова, което тя ѝ е казала, защото е очаквала да чуе упреци и се е притеснявала за това – познавайки я колко е емоционална. Наистина много се надява да я разбере.

Лилия Райчева се чувства силно смутена. Споделя, че на много хора от радио- и телевизионната среда като че ли не им е много ясно точно какви са функциите и правомощията на СЕМ, вкл. и Комисията по гражданско общество и медии, но в същото време, на нея ѝ се струва, че не бива Съветниците да се заблуждават, че са перфектни. Всеки участник в тази среда допуска своите грешки и продължава да върви напред. Лилия Райчева не би искала да се определя кой е прав, кой – крив; кой по-добре се е справял със задълженията си и кой не е. Има опасност да се затъне в дълбоко тресавище, от което никой няма полза. Така или иначе, всеки, който говори, по някакъв начин визира и своя опит. Лилия Райчева също е била изправена пред много ясна дилема (преди около месец), свързана с проекта по ФАР. Много ясно иска да заяви, че

все още продължава да смята, че начинът, по който са избрани оценителите за проекта – за втория договор, свързан с доставката, е укорим. Тогава ѝ е минавало през главата да си подаде оставката като ръководител на проекта; заедно с това – да си подаде оставката като член на СЕМ. Борейки се с тези емоции, е стигнала до заключението – да прецени кое е по-важно. Не е важно това, че член на СЕМ си е подал оставката, защото е имал несъгласие със своите колеги. В случая – Съветът е щял да загуби. Друг е въпросът, дали той пак няма да загуби, ако бъде избрана фирма, която няма да достави достатъчно добро оборудване. В последна сметка обаче, струва ѝ се, че всички са се “хванали да танцуват едно танго” и стават част от един колектив (остава настрана въпросът дали всички имат някакви сходни ценностни системи). Лилия Райчева е смутено от неяснотата, в която и обществото и Съветът ще бъдат хвърлени от тази оставка. Отново заявява, че в заявлението има неясно артикулирани неща – особено в предпоследния и в последния абзац. В последна сметка, смята, че като членове на този регулаторен орган, би следвало освен всичко друго, да си дават сметка, че всички следва да споделят отговорността за съществуването на този орган. Всеки един от СЕМ ще мине по реда си, но важното е какво остава като впечатление. Не трябва да се забравя, че не е довършена работата докрай. Лилия Райчева не мисли, че е перфектният орган и да се оплаква, че някой му влияе. Доц. Райчева и за миг не се е колебала, че подлежи на ротация. Още когато Тома Иванов е поставил въпроса, а и сега не е уверена, че трябва всичките деветима членове да минават на тази ротация, защото смисълът е два пъти да се тегли жребий и по-нататък – да не се тегли. Ако хипотетично се приеме, че всички участват в ротацията, след още две години отново би следвало да се тегли жребий. Смята, че не това е смисълът на присъствието на съветниците в органа. Не приема съветниците да стоят “в кръгова отбрана” и да твърдят, че са по-добрите, които не ги разбират. Всички съветници имат много недостатъци. Лилия Райчева би подкрепила тази оставка, ако знае, че тя ще има ефекта, който предполага, че Юлиана дълбоко в сърцето си го мисли – да хвърли камък, който да предизвика вълни. За съжаление, смята, че този камък може би ще потъне в едно блато. Смисълът на борбата на СЕМ доц. Райчева вижда по-скоро в преглъщане на собствени неудовлетворености и в едно непрекъснато активизиране и действие в дадена посока с дадена цел.

Юлиана Тончева отбеляза, че нейното заявление не е становище на СЕМ и, след като го е мислила, написала и депозирала официално, не очаква и няма намерение да преработва. Второ, ако този камък, който тя се опитва да хвърли, потъне в блато, то това още повече ще я убеди колко права е била.

Маргарита Пешева отбеляза като встъпление на изказването си, че вероятно това е предпоследното заседание, което органът провежда в състава си от 4 години насам, т.е. в състава на всички колеги, които са 4 години в състава на органа. Без това да звучи меланхолично, би искала да каже, че през тези 4 години е работила изключително добре с Юлиана, независимо от конфликтите и полемиките между тях. Винаги е ценяла една ценна нейна черта – умението ѝ да работи професионални и винаги да казва нещата на тази маса ясно и открито в очите. Тя умее да ги казва и умее да прощава (същите качества има и доц. Пешева). Когато Юлиана трябва да защити една кауза, работи докрай – като пример посочи проекта на Стратегията, който СЕМ е изработил. Тогава СЕМ е бил много единен и един от най-активните членове, помагал много да се случат текстовете в тази Стратегия и да не се позволи тъкмо на политическата класа да покаже (тъкмо такава е била целта на политическата класа да докаже професионалната несъстоятелност на Съвета и той да бъде бламиран) един от хората, който много е помогнал в този процес (заедно с другите колеги) е била Юлиана. Съгласна е, че е имало тежки моменти – разминавали са се в много решения (вероятно всички са

допускали грешки), но това, в което е убедена (говори за стария състав – това заседание наподобява раздяла), че в тези 4 години всички колеги много емоционално са враждали личния си опит, личните си емоции, личното си отношение към регулацията, изстраждали са един или друг неуспех, радвали са се на успехите – вървели са напред. От тази гледна точка, доц. Пешева смята, че независимо от всички грешки, които е допуснал Съветът, Съветът е направил и редица добри неща, като за това има пряко участие и Юлиана, работила в последните няколко години много активно в СЕМ. От тази гледна точка, доц. Пешева изразява дълбоко съжаление, че губи един много стойностен колега (като член на СЕМ). Надява се, че ще останат в професионални и коректни отношения. Що се отнася до оставката, Юлиана е специалист по публична комуникация и тази оставка (по убеждение на доц. Пешева) надхвърля времето и зрелостта на обществото си. Тя би могла адекватно да бъде прочетена в едно много по-цивилизовано и зряло общество, в което има много по-зряла медийна общност, по-зрял неправителствен медиен сектор, в която има много по-зряла регулация и саморегулация. От тази гледна точка, всичко, което са изказали колегите, е било в тази посока – с тази оставка, от една страна, ще бъде противоречиво коментирана самата Юлиана; тя няма да бъде коментирана по възможно най-добрия начин, не за друго, а защото българските медии и обществото като цяло, нямат уважение към институционалността и към институциите. Обръща внимание, че все пак има пробив в тази посока. Тя внимателно е огледала цялата документация около Становището на СЕМ и би искала да обърне внимание на писмото от “БТВ “ и на писмото от Съюза на националните медии в България, които са уважителни – те са уважителни и към институцията, и към институционалността на медийната регулация и са покана за професионален диалог, за разлика от всички останали писма, в които СЕМ несправедливо е обвинен в цензура и в политически натиск. Маргарита Пешева силно се съмнява обаче, че оставката на Юлиана ще бъде прочетена публично по възможно най-правилния, правомерен, коректен, справедлив и добър начин. Силно се съмнява, че ще се превърне в бламиране на самата Юлиана, в бламиране на органа и, за голямо съжаление – в бламиране на медийната регулация по принцип. От тази гледна точка (това е нейния прочит на ситуацията, като съзнава, че може и да не е права) доц. Пешева си мисли, че “на степента на цивилизованост, на която се намира гражданското общество в България, медийния сектор, регулацията, саморегулацията, тази оставка ще бъде използвана по-скоро за цялостен фронт и атака срещу СЕМ, срещу регулацията” (има много поддръжници тази идея – и в Съюза на националните медии, и в АБРО и в БМК; никой в България не иска да има имуществени санкции, а саморегулация, етични комисии, които поне на този етап още не са заработили и не се знае дали те въобще ще гласуват имуществени санкции). Маргарита Пешева поддържа становището изразено и подкрепено от повечето колеги – на проф. Семов, че може би е редно Юлиана да помисли какви ще бъдат всичките ефекти и дали ефектът от подаването на тази оставка, няма да зачертае нейните лични 4-годишни усилия като медиен надзорник, в които е вградила много емоции, много нерви, много работа, в стремежа да направи органа по-модерен, по-европейски, да го представи както трябва в европейските институции, т.е. тези неща трябва да се сложат на везната и да се види кое от тези неща ще натежи. Маргарита Пешева държи да каже, че много уважава Юлиана затова, че е много полемична, остра; за това, че казва истината. Маргарита Пешева си мисли, че чрез различието, чрез отстояването на различните позиции се градят коректни и добри професионални взаимоотношения и се надява те да се запазят. **Юлиана Тончева** е имала намерение да не присъства на това обсъждане, а да си пусне молба за отпуската. Решила е обаче да застане лице в лице с колегите си и да изтърпи всичко това.

Райчо Райков вече е изразил оценката си за това достойно и “мъжко поведение”. Оставката не е никога признак на слабост – по-скоро на силата и волята да приемеш едно решение, което ще донесе едни негативни последици. В голяма част от случаите, когато се подава оставка, се знае, че след това следват негативи. Присъединявайки се към тезата и на проф. Семов, и на Стефан и на Лилия Райчева и на д-р Николова, отбелязва, че оставката е факт. Има обаче нещо друго – Юлиана не е безотговорен човек и подавайки си оставката, тя трябва да осъзнае и отговорността какво става със СЕМ и какво става със самата нея, т.е. Юлиана – СЕМ – регулацията. Г-н Райков си послужи с пример от играта на бридж-белот, когато при игра на без коз, три ръце преди края, се подават на противника три аса, при положение, че на ход е противниковия играч. Председателят се извини за този пример, като много емоционален човек се е чудил по какъв образен начин да обясни оставката. Оставката е факт, но Съветът трябва да вземе решение. Преди да влезе в процедура на предложенията обаче, т.е. по същество Съветът вече е провел дебати по подадената оставка. Осъзнава, че това заявление е написано с много болка и много е преживяно, но поставя въпроса за ефекта от него. Райчо Райков моли Юлиана да обмисли (не моли да си оттегли оставката, тъй като това е вътрешен порив, това е сериозно нещо) – СЕМ се мъчи да оцелее като орган в една твърде сложна ситуация. Преди Съветът да пристъпи към процедурата, Райчо Райков би искал много ясно да бъдат артикулирани възможните хипотези.

Юлиана Тончева отбеляза с реплика, че не е опитен играч и, ако ефектът, който е търсила, не се получи, това ще бъде поредното доказателство, че на друго поприще може би ще бъде много по-полезна.

Райчо Райков изложи разсъждения по възможните хипотези: В случай, че Съветът днес приеме оставката, тогава, тъй като един от членовете е в оставка, Съветът не може да взема решения. Вторият вариант е да бъде подадена оставката и Съветът да не я е разгледал. Тогава, участвайки в ротацията, дори Юлиана да изтегли “късата клечка”, тя ще обяви своите мотиви. Райчо Райков би гласувал за втората хипотеза, тъй като тя съхранява по някакъв начин Съвета.

Юлиана Тончева прочете текста от закона във връзка с оставка на член на СЕМ (чл. 30, ал. 2, т. 1 и т. 4 и чл. 30, ал. 3 от ЗРТ).

Мария Стефанова приема предложението на Председателя да възложи на отдел “Правен” становище във връзка с предстоящата ротация. Тя предлага на това заседание Съветът да гласува оставката.

Според **Лилия Райчева**, ако СЕМ се позове на Правилника за дейността на СЕМ, обикновено заявления се депозират в съответния срок преди заседанието, на което ще се разглеждат. В случая, това заявление СЕМ обсъжда в извънреден порядък и в тази връзка е на мнение, че Съветът не е подготвен без да има становище, да взема решение по това заявление.

Райчо Райков подложи на гласуване предложението на **Мария Стефанова** на това заседание СЕМ да гласува по подаденото заявление за оставката на **Юлиана Тончева**.

СЕМ гласува с три гласа “за” (**Мария Стефанова, Стефан Димитров, Юлиана Тончева**), пет гласа “против” (**Лилия Райчева, Марко Семов, Райна Николова, Райчо Райков, Тома Иванов**) и един глас “въздържал се” (**Маргарита Пешева**) това предложение.

В резултат на гласуването това предложение бе отхвърлено.

СЕМ гласува с шест гласа “за”, и три гласа “въздържал се” (**Мария Стефанова, Стефан Димитров, Юлиана Тончева**) предложението на **Райчо Райков** – до **понеделник (21.11.2005 г.)** Председателя да нареди на юристите от отдел “Правен” да изготвят две становища: едното – на основата на процедурата на извършеното

през 2003 г. теглене на жребий във връзка с ротацията, с оглед на новите изменения и допълнения на ЗРТ от 2005 г. да предложи нова процедура, с помощта на която на 24.11.2005 г. ще се извърши тегленето на жребий във връзка с предстоящата ротация; второто становище – правните последици във връзка с подаденото заявление за оставка и възможните хипотези от приемането или от неприемането на оставката (предвид предстоящата ротация), което Съветът да разгледа на заседанието на 21.11.2005 г. и ще вземе решение.

След кратка почивка СЕМ възобнови заседанието по първоначално уточнения дневен ред.

ПО ТОЧКА ”ПЪРВА”:

Борислав Шабански изложи докладна записка с молба към Съвета относно евентуални становища и решения, както следва: (Докладна записка с вх. № 013-1140/11.11.2005 г. е приложена към Протокол № 52):

I. Искание за издаване на регистрация за създаване на телевизионна програма – Заявление (вх. № 027-269/14.10.2005 г.), подадено от ЕТ “Форум ТВ – Мария Стойкова” – създаване на тв програма с наименование “ФОРУМ”, разпространявана по кабелен път и сателит на територията на страната.

СЕМ гласува със седем гласа “за” и един глас “въздържал се” (Юлиана Тончева) решение за издаване на исканата регистрация. (Тома Иванов не присъства при това гласуване).

II. Писма (вх. № 027-283/27.10.2005 г. и 027-281/27.10.2005 г.) на КРС относно искания за изменение на техническите параметри на индивидуални далекосъобщителни лицензии (по реда на чл. 27, т. 6 от Закона за далекосъобщенията, а именно, че КРС изменя лицензии за далекосъобщителна дейност след решение на СЕМ):

1. Заявление от “Болкан Нюз Корпорейшън” ЕАД за изменение на индивидуална лицензия № 101-00106/22.12.2004 г. за осъществяване на далекосъобщения чрез налична и/или нова далекосъобщителна мрежа за наземно радиоразпръскване на телевизионни сигнали на територията на Р България. (Изменението на техническите параметри на лицензията се налага от факта, че е необходима смяна на предавателните и антенните съоръжения, излъчващи програмата на оператора за градовете Смолян и Кърджали, поради амортизация).

След проведеното обсъждане СЕМ гласува със седем гласа “за” и един глас “въздържал се” (Юлиана Тончева) решение за изменение на индивидуална лицензия № 101-00106/22.12.2004 г. по подаденото заявление. (Тома Иванов не присъства при това гласуване).

2. Заявление от ЕТ “Стримон – Прес – Кирил Пецев – Стефка Пецева” за изменение на индивидуална лицензия № 101-03037/24.02.2005 г. за изграждане, поддържане и използване на обществена далекосъобщителна мрежа за телевизионно радиоразпръскване с местно покритие в гр. Благоевград. (Изменението на техническите параметри на лицензията се налага поради исканото от оператора увеличение на мощността на предавателя и промяна точката на излъчване с цел по-добро покритие).

След проведеното обсъждане СЕМ гласува със седем гласа “за” и един глас “въздържал се” (Юлиана Тончева) решение за изменение на индивидуална

лицензия № 101-03037/24.02.2005 г. по подаденото заявление. (Тома Иванов не присъства при това гласуване).

III. Писмо (вх. № 027-282/27.10.2005 г.) на КРС във връзка с разпоредбата на чл. 82, ал. 5 от ЗД относно постъпило в КРС заявление за прехвърляне на индивидуална лицензия № 101-03095/03.05.2005 г. от ЕТ “Стримон – Прес – Кирил Пецев – Стефка Пецева” на “Фокус – Нунти” ООД. (лицензията е издадена по реда на § 9а на ЗД на ЗРТ.

След проведеното обсъждане СЕМ гласува с осем гласа “за” решение за прехвърляне на индивидуалната лицензия по подаденото в КРС заявление.

(Юлиана Тончева бе освободена от участие в заседанието и не присъства при обсъждане и гласуване на решения по оставащия дневен ред на заседанието).

IV. Допълнителна информация от “Р-22” ЕООД (вх. № 027-213, 214,,215,216,217 от 09.11.2005 г.) във връзка със заявления за изменение и допълнение на индивидуални лицензии за радиодейност за градовете София, Пловдив, Стара Загора, Варна, Бургас, като дружеството е далекосъобщителен оператор за първите три града. Исканите изменения на програмните характеристики са както следва:

1. Индивидуална лицензия за радиодейност № 441-00247811.01.2001 г., издадена на “Р-22” ЕООД за региона на гр. София.

Райчо Райков информира Съвета за резултата от проведената среща с оператора. В основата на мотивите за искането стои следното: след като “Тангра” се е преименувало на “Гонг” и е станало действително спортно радио, те не издържат на конкуренцията; излъчват от много по-малко точки отколкото “Гонг”, поради което искат да променят профила, както и във връзка с промяната на профила (ако СЕМ вземе положително решение) да се коригират някои от параметрите в програмната лицензия. Предложението за среща с оператора е направено от Маргарита Пешева, но за съжаление е била болна и не е присъствала на нея. Райчо Райков приема лично изложените от оператора основания. Не вижда причина Съветът да не удовлетвори искането. Идеята на оператора е да направи радиото интересно, атрактивно и, както често отбелязват в Съвета, в интерес на радиосредата.

Маргарита Пешева ще гласува исканата промяна в програмните характеристики, тъй като не бива да се пречи на пазара да се развива. Друг е въпросът, че вижда големи разлики в предишните стойности и сега заявените. Смята, че предишните стойности са били нереално маркирани и определени в програмната лицензия и винаги, при едни такива “измислени” стойности в програмната лицензия, нормално е те да бъдат коригирани – просто животът и развитието на медийната среда коригират тези стойности. Друг е въпросът защо се приети тези високи стойности в програмните лицензии, което още един път я убеждава, че при предстоящото лицензиране и при изработването на стойностите, който и да остане член на СЕМ, трябва да съблюдава стойностите да бъдат по-близки до реалните, за да не се пречи на развитието на медийната среда и да не се налага след това да се правят толкова промени с такива амплитуди в стойностите. Иначе, Маргарита Пешева ще подкрепи искането.

След проведеното обсъждане СЕМ гласува със седем гласа “за” и един глас “въздържал се” (Лилия Райчева) изменение на индивидуална лицензия № 441-00247/11.01.2001 г., издадена на “Р-22” ЕООД за региона на гр. София, съобразно подаденото заявление.

2. Индивидуална лицензия за радиодейност № 441-00250/2001 г., издадена на “Р-22” ЕООД за региона на гр. Бургас.

След проведеното обсъждане СЕМ гласува със седем гласа “за” и един глас “въздържал се” (Лилия Райчева) изменение на индивидуална лицензия № 441-00250/2001 г., издадена на “Р-22” ЕООД за региона на гр. Бургас.

3. Индивидуална лицензия за радиодейност № 441-00248/2001 г., издадена на “Р-22” ЕООД за региона на гр. Варна.

След проведеното обсъждане СЕМ гласува със седем гласа “за” и един глас “въздържал се” (Лилия Райчева) изменение на индивидуална лицензия № 441-00248/2001 г., издадена на “Р-22” ЕООД за региона на гр. Варна.

4. Индивидуална лицензия за радиодейност № 104-00741/15.01.2001 г., издадена на “Р-22” ЕООД за региона на гр. Пловдив.

След проведеното обсъждане СЕМ гласува със седем гласа “за” и един глас “въздържал се” (Лилия Райчева) изменение на индивидуална лицензия № 441-00741/15.01.2001 г., издадена на “Р-22” ЕООД за региона на гр. Пловдив.

5. Индивидуална лицензия за радиодейност № 104-00778/15.01.2001 г., издадена на “Р-22” ЕООД за региона на гр. Стара Загора.

След проведеното обсъждане СЕМ гласува със седем гласа “за” и един глас “въздържал се” (Лилия Райчева) изменение на индивидуална лицензия № 441-00778/15.01.2001 г., издадена на “Р-22” ЕООД за региона на гр. Стара Загора.

V. Искане (вх. № 014-688/09.11.2005 г. от “Делта” ООД за заличаване на регистрацията на тв програма “Делта Филм”.

СЕМ гласува с осем гласа “за” заличаване на регистрацията.

VI. Уведомителни писма:

1. От “Кейбълтел” АД (вх. № 013-859/08.11.2005 г.) във връзка с промяна на седалището и адреса на управление на дружеството.

СЕМ прие информацията относно уведомлението от “Кейбълтел” АД.

2. Удостоверение на СГС от 31.08.2005 г., отразяващо актуалното състояние на “Балкан Българска Телевизия” АД, получено вследствие извършените промени по партидата.

СЕМ прие информацията относно “Балкан Българска Телевизия” АД.

ПО ТОЧКА “ВТОРА”:

Юристите от отдел “Правен” докладваха относно съставени актове за извършени административни нарушения, както следва:

- Доротей Петрова докладва относно АУАН № 91/27.10.2005 г. на “СКАТ” ООД за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ, в частта “предавания, внушаващи политическа нетърпимост”. (Докладна с вх. № 014-969/10.11.2005 г. е приложена към Протокол № 52).

Лилия Райчева отново повтори (както на предишното заседание), че в случая не става дума само за политическата партия ДПС, а и за други политически субекти, които са и БСП и Президентът.

Марко Семов отбеляза, че отново се слагат “на топа на устата проблемите на ДПС”. Не бива да се разделят трите “грешни” (според Съвета) реакции, отнасящи се до Президента, отнасящи се до правителството и отнасящи се до ДПС. Отново се акцентира на ДПС и отново Съветът става уязвим, т.е. СЕМ реагира само, когато се засегне една партия. Тук СЕМ отново (при това с известни основания) ще бъде атакуван. На предишното заседание проф. Семов е направил изказване и е гласувал против това, и отново Съветът се връща на същия въпрос. Не е адвокат на Президента,

но за обида на тази институция, санкция не се налага. Предложението на проф. Семов е СЕМ да не бърза да вади на преден план тази констатация. Това заявява втори път и категорично е против този подход, колкото и да се твърди от някои членове на СЕМ, че защитава този оператор, когато атакува ДПС. Заявява, че това не е вярно, но то се разпространява.

Тома Иванов отбеляза, че не бива да се говори за засягане на ДПС, нито за засягане на Президента, нито за засягане на БСП. СЕМ не трябва да говори за нито една от трите теми; Съветът трябва да разглежда и да говори дали е нарушен закона в тази си част, която изисква да не се допуска насаждане на етническа, религиозна и т.н. нетърпимост. Тома Иванов за това и ще гласува, абсолютно абстрахирайки се от това, че е цитирано ДПС, но то е казано и за Първанов и за православните християни (прочел е стенограмата).

Райна Николова поясни на проф. Семов, че СЕМ е наложил санкция за друго предаване, но със същото нарушение. Смята, че това се превръща малко във вендата. Неправилното в случая, според **проф. Семов**, е, че има натрапване на ДПС; този оператор е наказан, защото по отношение на ДПС се е държал по съответния начин и това е неправилно и уязвимо.

Според **Тома Иванов** практиката да се обсъждат казуси с актосъставителите следва да бъде възстановена (в случай, че е прекратена) и да им се обясни, че с така съставяни актови вкарват Съвета в едни политически капани в които СЕМ не желае да влиза. Когато съставят актове, следва да посочват текстовете от закона, а не да цитират президент, министър-председател и т.н. , защото това (съгласен е с проф. Семов), че ще бъде използвано единствено срещу СЕМ. Иначе, счита, че има извършено нарушение в конкретния случай и би гласувал за налагане на санкция.

След проведеното обсъждане **СЕМ отложи решението по този акт, както и по всички внесени актове, съставени на този оператор, за друго заседание. По предложение на Тома Иванов СЕМ възложи на Председателя да проведе среща с актосъставителите, на която да им се обясни, че “не е хубаво да вкарват членовете на Съвета в политически капани”.**

- Доротея Петрова докладва относно АУАН № 86/29.09.2005 г. на “ТЕЛЕВИЗИЯ ВАРНА” АД за нарушение на чл. 82, ал. 1 от ЗРТ. (Докладна записка с вх. № 014-992/10.11.2005 г. е приложена към Протокол № 52).

След проведеното обсъждане, като взе предвид, че извършеното нарушение е първо на този оператор, СЕМ гласува с осем гласа “за” решението: **СЕМ възложи на Председателя да наложи имуществена санкция за извършеното нарушение по АУАН № 86/29.09.2005 г. на “ТЕЛЕВИЗИЯ ВАРНА” АД в размер на 2000 (две хиляди) лева.**

- Доротея Петрова докладва относно АУАН № 85/29.09.2005 г. на “ТЕЛЕВИЗИЯ ВАРНА” АД за нарушение на чл. 82, ал. 1 от ЗРТ – излъчване на необозначена реклама. (Докладна записка с вх. № 014-384/10.11.2005 г. е приложена към Протокол № 52).

След проведеното обсъждане СЕМ гласува със седем гласа “за” и един глас “въздържал се” (Мария Стефанова) решението: **СЕМ възложи на Председателя да наложи имуществена санкция за извършеното нарушение по АУАН № 86/29.09.2005 г. на “ТЕЛЕВИЗИЯ ВАРНА” АД в размер на 2000 (две хиляди) лева.**

- Доротея Петрова докладва относно АУАН № 95/01.11.2005 г. на БНР за нарушение на чл. 82, ал. 1 от ЗРТ (за излъчено рекламно интервю в предаването “12+3” на програма “Хоризонт”). (Докладна записка с вх. № 014-1101/10.11.2005 г. е приложена към Протокол № 52).

След проведеното обсъждане СЕМ гласува със седем гласа “за” и един глас “въздържал се” (Мария Стефанова) решението: СЕМ възлага на Председателя да наложи имуществена санкция за извършеното нарушение по АУАН № 95/01.11.2005 г. на БНР, в размер на 2000 (две хиляди) лева.

- СЕМ отложи разглеждането на АУАН № 90/27.10.2005 г. на “СКАТ” ООД за друго заседание.

ПО ТОЧКА “ТРЕТА”:

СЕМ прие проекта за писмо в отговор на поставени въпроси чрез ЕПРА до СЕМ от Съвета за координиране на аудиовизуална дейност, Молдова. (Докладна записка от Николина Павлова с вх. № 013-388-39/11.11.2005 г. е приложена към Протокол № 52).

ПО ТОЧКА “ЧЕТВЪРТА”:

СЕМ прие доклада на Тая Димитрова, ръководител направление “Мониторинг”, относно справка за наблюдаваните радио- и телевизионни оператори от експертите в направление “Мониторинг” за периода 01.10.2005 г. – 31.10.2005 г. (Докладна записка с вх. № 013-1143/11.11.2005 г. е приложена към Протокол № 52).

ПО ТОЧКА “ПЕТА”:

Предложения от доц. д-р Лилия Райчева и от доц. Маргарита Пешева за редакция на приетото Становище относно понятието “добри нрави” по повод прилагането на чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ с оглед закрилата на малолетните и непълнолетните СЕМ ще разгледа на заседанието в понеделник – 21.11.2005 г.

ПО ТОЧКА “ШЕСТА”:

- Във връзка с информацията от доц. д-р Лилия Райчева (вх. № 013-1144/14.11.2005 г.) относно издаване на Бюлетин на СЕМ, бр. 8-9/2005 г., след проведеното обсъждане СЕМ гласува с осем гласа “за” да бъде отпечатан Бюлетин на СЕМ, брой 8 – 9 в обем – 24 страници и в тираж – 500 броя. Решението да се доведе до знанието на отделите “ФСДЧР” и “АИО”.
- Във връзка с отпечатването на Бюлетин на СЕМ, брой 8 – 9/2005 г., след проведеното обсъждане СЕМ гласува с осем гласа “за” да бъде изплатено възнаграждение на Михаела Йоргова за работата ѝ по отпечатване на Бюлетин на СЕМ, бр. 8 – 9/2005 г. – редактиране и коригиране на броя, в размер на 200 (двеста) лева. Решението да се доведе до знанието на отделите “Правен” и “ФСДЧР”.

ПО ТОЧКА “РАЗНИ”:

- Във връзка с поканата за участие на доц. д-р Лилия Райчева в международна конференция по програмата “Благосъстоянието на децата”, която ще се проведе в гр. Фрайзинг, Германия, в периода 18 – 20 ноември 2005 г., след проведеното обсъждане СЕМ гласува с осем гласа “за” бъде командирована доц. д-р Лилия Райчева във връзка с участието ѝ в международната конференция,

за периода 18 – 20 ноември 2005 г., като всички разходи са за сметка на приемащата страна.

Решението да се доведе до знанието на отдел “ФСДЧР” и експерт “Международна дейност” в отдел “АИО”.

- СЕМ прие предложението на д-р Николова СЕМ да организира конкурс за най-добро детско радио- и телевизионно предаване, който да бъде осъществен с финансовата подкрепа на УНИЦЕФ.
(Предложение от д-р Райна Николова с вх. № 013-1145/14.11.2005 г. е приложено към Протокол №52).

С това бе изчерпан дневния ред и Председателят закри заседанието.

Приложени документи към Протокол № 52:

1. Докладна записка от Б. Шабански и А. Лозенска с вх. № 013-1140 от 11.11.2005 г.
2. Заявление от Ю. Тончева с вх. № 013-1146/14.11.2005 г.
3. Докладна записка от Д. Петрова относно АУАН № 91/27.10.2005 г. с вх. № 014-969/10.11.2005 г.
4. Докладна записка от Д. Петрова относно АУАН № 86/29.09.2005 г. с вх. № 014-992/10.11.2005 г.
5. Докладна записка от Д. Петрова относно АУАН № 85/29.09.2005 г. с вх. № 014-384/10.11.2005 г.
6. Докладна записка от Д. Петрова относно АУАН № 95/01.11.2005 г. с вх. № 014-1101/10.11.2005 г.
7. Докладна от Д. Михова относно АУАН № 90/27.10.2005 г. с вх. № 014-1019/11.11.2005 г.
8. Докладна записка от Н. Павлова с вх. № 013-388-39/11.11.2005 г.
9. Докладна записка от Т. Димитрова с вх. № 013-1143/11.11.2005 г.
10. Становище на СЕМ относно понятието “добри нрави” по повод прилагането на чл. 10, ал.1, т. 6 от ЗРТ с оглед закрилата на малолетните и непълнолетните с вх. № 013-903-40/10.11.2005 г.
11. Докладна записка от М. Пешева с вх. № 013-903-42/14.11.2005 г.
12. Предложение от д-р Р. Николова с вх. № 013-1145/14.11.2005 г.
13. Писмо от МК с вх. № 013-1095/24.10.2005 г.
14. Информация от доц. д-р Л. Райчева с вх. № 013-1144/14.11.2005 г.

ЧЛЕНОВЕ НА СЕМ:

Лилия Райчева	Маргарита Пешева
Мария Стефанова	Марко Семов
Райна Николова	Стефан Димитров
Тома Иванов	Юлиана Тончева
Райчо Райков		
Председател на СЕМ		